מסורת הש"ס

גמ' ג) יבמות עד. ע"ש שכח כה. ע"ש **ב)** קדושין יח: וש"ג **ג)** שבת קיג: [ועי' כה.] **ד)** נגעים פ"ז מ"ה **רש"י ה)** במומן ג"ק ו) ע"כ שייך לקף שלפניו **ז)** [ג"ל כמו בשמעו מם דכתי השלה (דכריס כט) וכ"ה בכ"י בקדושין] **ח)** [שהוא עוקה] **תוס' ט)** ג"ל שיש שכלל לרבות כדפסחי המם ג"ק **י)** ועוד לעיל ג"ק **יא)** ג"ל והן קושיא קמי מלישים ג"ק **יב)** ג"ק **יג)** דהם יש ג"ק **יד)** וכפרוך מפכתן דקנסף היא לרבנן וי"ל דסברי ג"ק

הגהות הב"ח

(ה) תוס' ד"ה וכמיכאי וכו' וכ"ג בר יפתח דאמר אפילו לר' יוסי ב"ר יהודה מעות הרמשנות וכו' למזבן לה מבלי:

(ג) בא"ד הוה לן למקרי בשגגו בשבו"ל דשמיר היכא דמיכל למיעוטי והמשורת כל"ל:

(ד) בא"ד הסופר פעמ ודילג ד"ל וגם וכו' החך קושית **אליבא** דר"ש **היא** דשמועי וכו' דהתם קיימי כוותיה:

גליון הש"ס

גמ' עד השתא לא אשמעינן שמואל. עיין שבת דף קיל ע"ב תוס' ד"ה מ"ל:

תורה אור

גמ' א וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל אַהֲרֹן וְאֶל הִנֵּה נָתַתִּי לְךָ אֶת מִשְׁמֶרֶת תְּרוּמֹתַי לְכָל קָדְשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ נְתַתִּים לְמָשְׁחָה וּלְבָנֶיךָ לְחָק עוֹלָם:

(במדבר יח, ח)

ב) אם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנָיִךְ אֲשֶׁר לֹא לוֹ יַעֲדָה וְהֻפְדָּה לָעָם נָכְרִי לֹא יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ בְּבָגְדוֹ בָהּ:

(שמות כא, ח)

רש"י ג) וַיְהִי כְּשָׁמְעוֹ אֶת דִּבְרֵי הָאָלָה הַזֹּאת וְהִתְבָּרֵךְ בִּלְבָבוֹ לֵאמֹר שָׁלוֹם יִהְיֶה לִי כִּי בִּשְׁרִרוּת לִבִּי אֵלֵךְ לְמַעַן סְפוֹת הָרְוָה אֶת הַצְּמֵאָה:

(דברים כט, יח)

תוס' ד) וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן הַשָּׂדֶה כְּשָׁמְעָם וַיִּתְעַצְּבוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּחַר לָהֶם מְאֹד כִּי נְבָלָה עָשָׂה בְיִשְׂרָאֵל לִשְׁכַּב אֶת בַּת יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יֵעָשֶׂה:

(בראשית לד, ז)

ה) וַיְהִי בֶאֱמֹרָם בָּאֲמָרָם אֲלֵיהֶם יוֹם וְיוֹם וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם וַיִּנָּדוּ לָהֶמָּן לְרְאוֹת הֲיַעֲמְדוּ דִּבְרֵי מָרְדֳּכַי כִּי הִגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר הוּא יְהוּדִי:

(אסתר ג, ד)

ו) וַיְהִי כְּעָבְרָם וְאֵלֵיהוּ אָמַר אֶל אֱלִישָׁע שְׁאַל מֶה אֶעֱשֶׂה לָךְ בְּטֶרֶם אֶלָּקַח מֵעִמָּךְ וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע וְיהִי נָא פִּי שְׁנַיִם בְּרוּחֲךָ אֵלָי:

(מלכים־ב ב, ט)

ז) וַתְּחַפְּשֵׂהוּ בְּבִגְדֵי לָאמֹר שִׁכְבָה עִמִּי וַיַּעֲלֹב בְּגִדוֹ בְיָדָהּ וַיָּנָם וַיֵּצֵא הַחוּצָה:

(בראשית לט, יב)

ח) וְאִישׁ כִּי יַקְרִיב זֶבַח שְׁלָמִים לַיְיָ לְפַלֵּא נֶדֶר אוֹ לִנְדָבָה בַּבָּקָר אוֹ בַצֹּאן תָּמִים יִהְיֶה לָרָצוֹן כָּל מוּם לֹא יִהְיֶה בּוֹ:

(ויקרא כב, כא)

רבינו גרשום

אמר מום לבדיים ואמר כל מום שלא יגרום: וד"ה סבר תרומתי כתיב כלומר דתרומה טהורה בעיא שימור ולא תלרה: דר' אליעזר סבר יש אם למקרא. כדקרינן ליה תרומותי: ורמינהו בבגדו בה. [ב]כיון שפרש טליתו עליה לשום יעוד שוב אינו רשאי למוכרה אלמא דאזיל אחר מסורת דפשטיה דקרא הוי לשון בגידה כלומר כיון שבגד בה שמכרה פעם אחת שוב אינו רשאי למוכרה: ור' אליעזר דריש בתר מסורת לשון בגד טלית דאי כפשטיה מיסתייה

מסכת עוקצים

פרק ב' משנה ב'

כָּל הַגְּלְעִינִין מְטַמְּאוֹת וּמְטַמְּאוֹת וְלֹא מִצְטָרְפוֹת. גַּלְעִינָהּ שֶׁל רִמּוֹן, אַף עַל פִּי יוֹצְאָה, מִצְטָרֶפֶת. שֶׁל יְבֵשָׁה, אֵינָהּ מִצְטָרֶפֶת. לְפִיכָךְ, חוֹתֶלֶת שֶׁל יְבֵשָׁה, מִצְטָרֶפֶת. וְשֶׁל רִמּוֹן, אֵינוֹ מִצְטָרֵף.

עין משפט נר מצוה

כב א מיי' פ"ג מהל' בכורות הל' ח סמג עשין כיח טוש"ע י"ד סימן שיג סעיף ג:

כג ב מיי' פ"ג מהל' תרומות הלכה יד ופי"ל הלכה ג טוש"ע י"ד סימן שלא סעי' יט בהג"ה:

כד ג מיי' פ"ד מהל' עבודת הלכה יג ועי' כ"מ:

כה ד מיי' פ"ג מהלכות בכורות הלכה ז סמג עשין כיח טוש"ע י"ד סימן שיג סעיף ג:

רבינו גרשום (המשך)

למימר בבגד בה מדכתיב בבגדו היינו בגד והא מילתא קשיא לההיא דגמרינן במסכת קדושין דהתם קאמר במאי קא מיפלגי ר' אליעזר סבר יש אם למקרא ס"א משמיה דר' יצחק האורי ז"ל כיון שבגד בה שוב אין לאביה רשות בה דברי ר' אליעזר אלמא קסבר יש אם למסורת למאי דכתיב בבגדו ולא כדקרינן בבגדו וקשיא נמי להאי דקידושין דהתם אמר ר' אליעזר דכיון שפירש טליתו וקאמר יש אם למקרא אלא בלך פליגי ואני הנה נתתי לך: הראויה לך שהיא טהורה שמור: הלכה כר' שמעון. דבריהם דאמר אף נשתנו על אותו המום. טעמא דרבן גמליאל דאמר לא יחדש בה דבר היינו כר' אליעזר שמא יבא אליהו ויטהרם: הצורם. הפוגם במחכוין הרי זה לא ישחוט עולמית דקנסינן ליה: וחכ"א לא ישחוט על זה אבל כשנולד בו מום אחר ישחוט עליו:

ע) גירסת רבינו בגירסא המוקפות בד"ה פיליפש.

שיטה מקובצת

כ) שיבא הכלב: **כ)** מום אמר מום ואמר כל מום התם בקראי פליגי: **ג)** הכא בלך קמיפלגי דכתיב ואני נתתי לך משמרת ר"י: **ד)** אזן בכור: **ה)** וחכ"א כשיולד בו: **ו)** מה"ד במומן נמי [ליתסרו] לגרמא לבכור תם אבל בבעל מום מותר לעשות בו מום בידים: **ז)** [כיון שפירש טליתו וכו' ה"נ כיון שפי' טליתו עליה אינו רשאי למוכרה דברי ר"ע ור"א אומר כיון שבגד בה שוב אינו רשאי למוכרה): **ח)** כשמעו כשמעם כאמרם כעברם ודריש ביה הס"ד ומה"ד כיון: **ט)** ול"ל לשמואל תו: **י)** מה"ד אמר מום ואמר כל: **יא)** דהכא דרשי שיש ענינים: **יב)** אמרי' אחת תרומה טהורה ואחת: **יג)** הנאה דאתלויה לא שייך דאינה ראויה לכלום ומשמרת: **יד)** בתלויה לומר דבציעא: **טו)** אורו היא הס"ד: **טז)** טליתו וי"ל דלרבי אליעזר ליתא התם וקשה דבורו ספרים: **יז)** טליתו כו' ועוד: **יח)** כתיב בבוגדו בו"י: **יט)** ור"ו נמי אתה: **כ)** בקונטרס כמו שמעו: **כא)** באמצע אותיות של: **כב)** שבגד ודייק דהמקרא הוי: **כג)** בציורי דמבגד יאמרו בגדו כמו מנגד נגדו ומחלב חלבו ואע"ג כו' בבבגדו בחיוק ולא קרינן בבבגדו בצורי שאני הכא: **כד)** אומר בתחלת הברייתא: **כה)** בבגדו בה בבבגדו בה כיון שפירש טליתו כו' פי' היה לו לכתוב: **כו)** אישות דהך קושיא כו' ול"ל דפשיט לו שכן: **כז)** שרי ואע"ג דעושה: **כח)** מטיל מום בבעל: **כט)** משחיר דקאמר ר' יוסי: **ל)** דאין מתכוין אלא משום: **לא)** לא שיקיזנו במקום: **לב)** דקסבר כל מום לא יהיה בו: **לג)** שאין עושה תיבת אתה נמחק: **לד)** אחרת ומיירי שאחזו דם בענין זה שלא ימות אם לא יקיזו לו הלכך לא חשיב בעל מום ואין כאן

כו) פעולה ועוד בהיות שמעתין בקדושין בסמוך כמוך בכל הספרים ישנים ונר"ע נר יפתח דאמר **(ו)** מעות הרמשנות לקדושין נתנו במאי מוקים לה כר"ע דאמר לשפחות אחר שפחות הוא דלא מצי למזבן אבל לשפחות אחר לישות מצי מיזבן ליה ולפי' הקונטרס אליבא דר"ע **כז)** [ג"ל] דבסמוך מחשיבנן ליה: **כח)** יקיז אפילו במקום שהוא עושה בו מום כלומר שהוא יכול: **לו)** כמו מום עובר כיון שיש: **לז)** לו כר' כוליה שמעתא: **לח)** בכור מטיל מום בבעל מום ופליגי באין מתכוין דר"ש נרשם על כל תיבה קו למעלה להורות כי לפ"ד ראוי למחקו: **לט)** תניא לא תאכל כל תועבה ר"א אומר מנין לצורם אזן בכור ואכלו ממנו עובר בלא תעשה ת"ל לא תאכל כל תועבה אלמא דמדאורייתא: **מ)** דבסמוך מחשיבנן ליה קנסא לרבנן

אלא שלא יתן בו מום [א]מנין שלא יביא דבילה ובצק ויניחנה על האוזן כדי שיבא [ב] כלב ויאכלנה ת"ל כל מום [ג] אחד מום ואחד כל מום הכא בקראי פליגי [ד]דאמר רב יהודה אמר שמואל וכן אמר ר"ל וכן אמר ר"נ אמר רבה בר אבוה [א]ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי ר"א סבר [ב]בשתי תרומות הכתוב מדבר אחת תרומ' טהורה ואחת תרומ' תלויה ואמר רחמנא עביד לה שימור ורבי יהושע תרומתי כתיב למימרא דר' אליעזר סבר יש אם למקרא [ג]ורמינהי [ב]בבגדו בה [ג]כיון שפירש טליתו עליה שוב אינו רשאי למוכרה דברי ר"ע ר"א אומר כיון שבגד בה שוב אינו רשאי למוכרה אלא הכא [ג] בהא קמיפלגי ר' יהושע סבר הראויה לך שמור ושאינה ראויה לך לא תשמור ור"א הא נמי ראויה היא שמא יבוא אליהו ויטהרנה אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר"ש מתקיף לה ר"נ בר יצחק הי ר"ש אילימא ר"ש דמתני' [ה]עד השתא לא אשמעינן שמואל דבר שאין מתכוין מותר והא [ג]ר' חייא בר אשי אמר רב הלכה כר' יהודה ורב חנין בר אשי אמר שמואל הלכה כר"ש ורב חייא בר אבין מתני בלא גברי רב אמר הלכה כר' יהודה ושמואל אמר הלכה כר"ש אלא ר"ש דברייתא ורב שישא בריה דרב אידי מתני לה בהדיא אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר"ש דברייתא: **מתני'** הצורם אוזן [ד] בבכור הרי זה לא ישחוט עולמית דברי רבי אליעזר וחכמים אומרים [ה] נולד בו מום אחר ישחוט עליו: **גמ'** ומי קנים רבי אליעזר לעולם ורמינהי [ו]מי שהיתה לו בהרת ונקצצה

[ו] **אחד מום ואחד כל מום.** ופי' הכי תנא לא תכלי לכל בפרק לנו עוברין (פסחים מג.): תפשר להכא דלכל [ט]שים [י]ענין כלפי' המם: **אחת** תרומה טהורה ואחת תרומה תלויה. וע"ת דבפ' במה מדליקין (שבת כה. ושם) תמרי' [יא] ותמא טמאה ותמר דממנע שלך תהא להקסה תמא מבשילך והיכי נפקי מקרא שלם תרומות טהורה וטמאה ותלויה וי"ל משום דלכתיב נתתי לך משמרת תרומתי דקאי תרומתי שלך ומשמרת שלך שייך לטמאה לרבויי להיתר הטמא [יב] ומשמרת שייך בתלויה [יג] דבעינ' שימור: **ורבי** יהושע תרומתי כתיב. וע"ת לר' יהושע כיון דלא מייתי קרא בשתי תרומות מנליה דטמאה שריא בהטמא וי"ל דנפק מקראי אחריני דכתיב [יד]תרומת ראשית דגן תירושך ויצהרך [טו] ומשמע דכל תרומה בכלל ראשית: **ורמינהו בבגדו בה בו'.** פי' בקונטרס דגבי כיון שפירש טליתו עליה שוב אינו רשאי למוכרה דבכי ר"ע ור"א מיירי דמי שהיה מכיר בה מכבר ובפ"ק דקדושין (דף יח:) הניח רבי' מן המכילתא דגבי בדברי ר"ע כיון שפירש טליתו [טז] ודר' אליעזר ליתא התם ובירושלמי מייתי גרסינן מיפכח כלן ובקדושין (ג"ז שם) ועוד דלגירסת הקונטרס מקדיש דברי ר"ע לדברי ר"ש שהיה רבו ועוד כתוב בדוב ספרים בבגדו בה בבגדו בה ה"ג תרי זימני כיון שפירש טליתו [יז] ועוד היכי משמע ליה לר"ש המסורת לשון בגידה משום דלכתיב בבגדו בה בגד [יח] ומקשה ר"ת דלעיל [יט] גבי ומי קנים רבי אליעזר לעולם ורמינהי [כ] מי שהיתה לו בהרת ונקצצה [כא] של פעולה ועוד בהיות שמעתין בקדושין בסמוך כמוך בכל הספרים ישנים ונר"ע נר יפתח דאמר **(ו)** מעות הרמשנות לקדושין נתנו במאי מוקים לה כר"ע דאמר לשפחות אחר שפחות הוא דלא מצי למזבן אבל לשפחות אחר לישות מצי מיזבן ליה ולפי' הקונטרס לריך להגיה ר"ש ורמה לר"ת דגרסינן כיון שפירש טליתו כו' דברי ר"ש ר' עקיבא קאמר דאמר ר"ש [כב] בגירסי דקרינן בבגדו ומתפקחו בבגדו [כג] ומ"ג דקרינן ומתפקחו [כד]דבעינן בבגדו [כה] ועוד מלמדנו דגירסא הכי יש [כו] דכתיב בבגדו בה בבגדו בה ה"ג [כז] ומה"ט דלא כתיב בבגדו בה בבגדו בה [כח] ומיהו בבגדו בה בבגדו בה כיון שפירש טליתו עליה כו' [כט] ומשחיר דקאמר ר' יוסי [ל] מתני' דלא כר' יוסי [לא] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [לב] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [לג] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [לד] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [לה] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [לו] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [לז] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [לח] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [לט] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [מ] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [מא] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [מב] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [מג] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [מד] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [מה] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [מו] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [מז] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [מח] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [מט] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [נ] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [נא] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [נב] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [נג] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [נד] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [נה] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [נו] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [נז] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [נח] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [נט] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [ס] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [סא] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [סב] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [סג] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [סד] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [סה] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [סו] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [סז] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [סח] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [סט] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [ע] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [עא] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [עב] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [עג] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [עד] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [עה] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [עו] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [עז] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [עח] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [עט] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [פ] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [פא] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [פב] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [פג] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [פד] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [פה] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [פו] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [פז] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [פח] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [פט] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [צ] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [צא] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [צב] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [צג] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [צד] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [צה] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [צו] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [צז] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [צח] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [צט] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [ק] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קא] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קב] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קג] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קד] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קה] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קו] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קז] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קח] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קט] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קי] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קיא] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קיב] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קיג] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קיד] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קטו] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קטז] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קיז] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קיח] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קיט] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קכ] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קכא] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קכב] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קכג] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קכד] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קכה] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קכו] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קכז] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קכח] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קכט] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קל] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קלא] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קלב] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קלג] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קלד] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קלה] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קלו] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קלז] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קלח] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קלט] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קמ] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קמא] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קמב] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קמג] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קמד] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קמה] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קמו] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קמז] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קמח] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קמט] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קנ] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קנא] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קנב] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קנג] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קנד] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קנה] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קנו] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קנז] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קנח] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קנט] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קס] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קסא] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קסב] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קסג] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קסד] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קסה] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קסו] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קסז] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קסח] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קסט] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קע] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קעא] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קעב] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קעג] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קעד] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קעה] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קעו] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קעז] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קעח] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קעט] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קפ] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קפא] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קפב] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קפג] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קפד] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קפה] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קפו] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קפז] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קפח] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קפט] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קצ] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קצא] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קצב] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קצג] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קצד] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קצה] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קצו] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קצז] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קצח] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קצט] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קת] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קתא] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קתב] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קתג] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קתד] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קתה] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קתו] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קתז] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קתח] ומ"ש בבגדו בה בבגדו בה [קת

כו א מיי' פ"י מהלכות טומאת צרעת הל' ג:

כז ב מיי' שם הל' ג:

כח ג מיי' שם פ"ט הלכה ח:

כט ד מיי' פ"ח מהל' עבדים הלכה ה:

ל ה מיי' פ"ו מהלכות י"ט הלכה ז:

לא ו מיי' פ"ח מהל' שחיטה ויובל הלכה יג:

לב ז מיי' שם:

לג ח מיי' פ"ב מהל' בכורות הלכה ז סמג עשין סיח טוש"ע י"ד סימן שג סעיף ג:

פניני רש"י

מבגרים. ...כתלי פול:

(במיטות ח:)

צורם אוזן בבכור. תמך מאזנו מעט כדי שיהא בעל מום ויהא מוכר לו...

(מו"ק יג.)

מזר עבדו לעובדי כוכבים. קנסוהו רבנן ולפי לאיבודי כוכבים. לכך מן הצד כוכבים אין יכולין לכופו לעבודתו ואם מת אין בניו יכולין לכופו:

(מו"ק יג.)

דבל יומא ויומא מפקע ליה ממצות. לכל זמן שהוא בראוי לעשות כוכבים אינו עוסק במצות:

(מו"ק יג.)

רבינו גרשום

ונקצצה. מעצמה: וחכ"א. לעולם לא יטהר עד שתפרח בכולו בכל גופו הנגע השני דהשתא הרי טהור מדאורייתא דכתיב וכסתה הצרעת מראשיו ועד רגליו וגו': או עד שתמעט בהדתו מכגרים. כלומר דהדהוא נגע ראשון דקציץ במתכוין אי לא הוה ביה כגרים דהיינו שיעור דאורייתא טהור מיד ואי הוה ביה כגרים לא יטהר עד שיולד בו נגע אחר ויפרח בכולו וד' אליעזר סבר אע"ג דהוא דקציץ הוה כגריס כיון שנולד בו מום אחר וטהר ממני טהר נמי מן הראשון. ולא בעי עד שתפרח בכולו אלמא דלא קנים ר' אליעזר הכא ורבנן קנוס: בממונו. בבכור קנים דאיכא למימר דאתי למעבד ביה מום ממה נפשך דסבר אי שרו ליה בההיא מומא שפיר ואי לא שרו ליה סבר השתא לא גריע כקודם לכן. דקודם לכן הוה אסורי למיכל והשתא נמי אסור גופו מי איכא למימר דאתי למעבד לקרץ לכתחלה ממה נפשך דמאי ממה נפשך איכא הכא אי קציץ ליה שמא יולד לו נגע אחר וכשיטהר ממנו יטהר גם מזה מוטב לו שלא יקרץ זה וימתין עד שיטהר מזה ויהיה טהור משיקצצנו וימתין עד שיולד לו אחר הלכך לא קנים ר' אליעזר הכא דלא אתי למעבד אינשי אחרינא לקרץ לכתחלה אבל בממונו בבכור קנים: דרבנן אדרבנן לא קשיא. דהכא במאי דעבד קנסוה דנתכוון למשרייה בהאי מומא קנסוה רבנן דחשבינן לההוא מום כמאן דליתיה אבל כשיולד בו מום אחר ישחט עליו. והכא במאי דעבד קנסוה דנתכוון לקצוץ ליטהר עצמו קנסוה רבנן דהוי כמאן דלא איקצץ דאפילו כשטהר מנגע שני חשבינן ליה לראשון דאכתי קאי ומשום הכי לא טהר עד שתפרח בכולו: יטהר תנן. לכשיולד לו נגע אחר יטהר או ויטהר תנן יטהר משמע דכשנולד לו נגע אחר וירפא יטהר למפרע מן הראשון משעת קציצה או ויטהר תנן דמשמע דהשתא כשנרפא מן הנגע השני הוא דטהר ליה מן הראשון ולא למפרע משעת קציצה: למאי נפקא מינה. מ"מ בין כך ובין כך לא יטהר עד שירפא מן השני נפקא מינה לחתן כלומר שכשנולד לו נגע אחר בימים הנגע האחר היה חתן ולחתן שנולד לו נגע נותנין לו ז' ימי משתה ולא מטמינן ליה בין שנולד בו נגע ובין שנולד באיצטליתו או בכסותו דלא מצערינן ליה כל ימי חתונתו ולא כל ימי הרגל: אי אמרת יטהר תנן דלמפרע יטהר משעת קציצה כלומר תעשה כמי שנטהר קודם שנולד בו נגע שני מן הראשון והיינו נותנין לו ז' ימי המשתה דחשבינן כמו השתא אתיליד לו נגע ולא קודם חתונתו דאי נולד לו קודם חתונתו לא היו נותנין לו והיינו דקאמר טומאה קמייתא טהר ליה טומאה דבתרייתא נטרינן ליה ז' ימי משתה: ואי אמרת ויטהר תנן. לכלומר דלא נטהר מן הראשונה אלא עכשיו כשנרפא הנגע השני סוף סוף כי לא מטמית ליה בבתריתא באותו שנולד בין חתונתו דיהבת ליה ז' ימי משתה מה מועיל ליה הא מטמי וקאי מקמייתא מנגע הראשון דהאי טומאה שייכא עד שלא נתכוון לקללה: **לכשיולד לו נגע אחר.** שהרי הוא עכשיו טמא ומטמא: **יטהר מן הראשונה.** ומכאן אתה למד שאם ירפא מזו טהור מכולם למיגלגל מילתא לחי [1](נמי) הוי קמייתא מיתסי נמי כי חי: **עד שתפרח בכולו.** נגע התמרון ולימא למיתסי למידי דהוה לחי הוה ליה קמא דמסתמא נמי הוה טהור כדכתיב (ויקרא יג)[א] וכתיב הכא לעיל עור הנגע וגו': **או עד שתמעט בהרתו הראשונה מכגרים.** קולס שקללה אבל אי בשעה שקללה הוה ליה שיעור נגע אין לו טהרה עולמית [ב] דקנסינן ליה לעולם[ג]: **בממונו אתי ליה למיעבד.** ממה נפשך דסבר לטהויי בו מום ואם יתירוהו לי בכך הרי נסכרתי ואם לאו מה אספסדתי אם אממין[ד] [1]למום אחר בלא"ה נמי הייתי ממתין עד שיפול מום הלכך קנסינן ליה [ה] **לחי יפול בו מום אחר כי היכי דלא ליתי וליעביד: בגופו מי איכא למימר.** דמנחי' לספיקא וליקו אי לא קנסינן ליה לעולם הא ודאי לא עביד [ו] דמייתי שמא נגע אחר לא יוולד לו לעולם ולא [ז] לטהר לעולם ולחפי' אם יוולד מה יהני [ח] לו בקציצה הרי הוא נגוע כשמלה מוטב לו להניח את זה שמא [ט] ירפא: **בהאי מומא.** לא מיתסי ליה עד שיוולד לו אחר: **בהאי** [י] **קציצה**[ט]. וכיון דהך קציצה היא מועלת לטהרו ומעלת טומאה עולמית דמסתברא לגנאי כמאן דליתיה דמי יימר דאי הוה ליה מיתסי[כ]: **יטהר תנן.** דמשמע מיד כשיוולד בו נגע אחר יטהר מן הראשונה: **או ויטהר תנן.** דמשמע כשיוולד בו[כא] נגע אחר ויטהר ממנו מן התמרון אז יטהר מן הראשון. הא ג"י יטהר תנן הא טומאה זו טהרה עולמית [יא] דקנסינן ליה לעולם[יב]: **בממונו אתי ליה למיעבד.** ממה נפשך דסבר לטהויי בו מום ואם יתירוהו לי בכך הרי נסכרתי ואם לאו מה אספסדתי אם אממין[יג] [1]למום אחר בלא"ה נמי הייתי ממתין עד שיפול מום הלכך קנסינן ליה [יד] **לחי יפול בו מום אחר כי היכי דלא ליתי וליעביד: בגופו מי איכא למימר.** דמנחי' לספיקא וליקו אי לא קנסינן ליה לעולם הא ודאי לא עביד [טו] דמייתי שמא נגע אחר לא יוולד לו לעולם ולא [טז] לטהר לעולם ולחפי' אם יוולד מה יהני [יז] לו בקציצה הרי הוא נגוע כשמלה מוטב לו להניח את זה שמא [יח] ירפא: **בהאי מומא.** לא מיתסי ליה עד שיוולד לו אחר: **בהאי** [יט] **קציצה**[כ]. וכיון דהך קציצה היא מועלת לטהרו ומעלת טומאה עולמית דמסתברא לגנאי כמאן דליתיה דמי יימר דאי הוה ליה מיתסי[כא]: **יטהר תנן.** דמשמע מיד כשיוולד בו נגע אחר יטהר מן הראשונה: **או ויטהר תנן.** דמשמע כשיוולד בו[כב] נגע אחר ויטהר ממנו מן התמרון אז יטהר מן הראשון. הא ג"י יטהר תנן הא טומאה זו טהרה עולמית[כג] דקנסינן ליה לעולם[כד]: **בממונו אתי ליה למיעבד.** ממה נפשך דסבר לטהויי בו מום ואם יתירוהו לי בכך הרי נסכרתי ואם לאו מה אספסדתי אם אממין[כה] [1]למום אחר בלא"ה נמי הייתי ממתין עד שיפול מום הלכך קנסינן ליה [כו] **לחי יפול בו מום אחר כי היכי דלא ליתי וליעביד: בגופו מי איכא למימר.** דמנחי' לספיקא וליקו אי לא קנסינן ליה לעולם הא ודאי לא עביד [כז] דמייתי שמא נגע אחר לא יוולד לו לעולם ולא [כח] לטהר לעולם ולחפי' אם יוולד מה יהני [כט] לו בקציצה הרי הוא נגוע כשמלה מוטב לו להניח את זה שמא [ל] ירפא: **בהאי מומא.** לא מיתסי ליה עד שיוולד לו אחר: **בהאי** [לא] **קציצה**[כ]. וכיון דהך קציצה היא מועלת לטהרו ומעלת טומאה עולמית דמסתברא לגנאי כמאן דליתיה דמי יימר דאי הוה ליה מיתסי[לב]: **יטהר תנן.** דמשמע מיד כשיוולד בו נגע אחר יטהר מן הראשונה: **או ויטהר תנן.** דמשמע כשיוולד בו[לג] נגע אחר ויטהר ממנו מן התמרון אז יטהר מן הראשון. הא ג"י יטהר תנן הא טומאה זו טהרה עולמית[לד] דקנסינן ליה לעולם[לה]: **בממונו אתי ליה למיעבד.** ממה נפשך דסבר לטהויי בו מום ואם יתירוהו לי בכך הרי נסכרתי ואם לאו מה אספסדתי אם אממין[לו] [1]למום אחר בלא"ה נמי הייתי ממתין עד שיפול מום הלכך קנסינן ליה [לז] **לחי יפול בו מום אחר כי היכי דלא ליתי וליעביד: בגופו מי איכא למימר.** דמנחי' לספיקא וליקו אי לא קנסינן ליה לעולם הא ודאי לא עביד [לח] דמייתי שמא נגע אחר לא יוולד לו לעולם ולא [לט] לטהר לעולם ולחפי' אם יוולד מה יהני [מ] לו בקציצה הרי הוא נגוע כשמלה מוטב לו להניח את זה שמא [מא] ירפא: **בהאי מומא.** לא מיתסי ליה עד שיוולד לו אחר: **בהאי** [מב] **קציצה**[כ]. וכיון דהך קציצה היא מועלת לטהרו ומעלת טומאה עולמית דמסתברא לגנאי כמאן דליתיה דמי יימר דאי הוה ליה מיתסי[מג]: **יטהר תנן.** דמשמע מיד כשיוולד בו נגע אחר יטהר מן הראשונה: **או ויטהר תנן.** דמשמע כשיוולד בו[מד] נגע אחר ויטהר ממנו מן התמרון אז יטהר מן הראשון. הא ג"י יטהר תנן הא טומאה זו טהרה עולמית[מה] דקנסינן ליה לעולם[מו]: **בממונו אתי ליה למיעבד.** ממה נפשך דסבר לטהויי בו מום ואם יתירוהו לי בכך הרי נסכרתי ואם לאו מה אספסדתי אם אממין[מז] [1]למום אחר בלא"ה נמי הייתי ממתין עד שיפול מום הלכך קנסינן ליה [מח] **לחי יפול בו מום אחר כי היכי דלא ליתי וליעביד: בגופו מי איכא למימר.** דמנחי' לספיקא וליקו אי לא קנסינן ליה לעולם הא ודאי לא עביד [מט] דמייתי שמא נגע אחר לא יוולד לו לעולם ולא [נ] לטהר לעולם ולחפי' אם יוולד מה יהני [נא] לו בקציצה הרי הוא נגוע כשמלה מוטב לו להניח את זה שמא [נב] ירפא: **בהאי מומא.** לא מיתסי ליה עד שיוולד לו אחר: **בהאי** [נג] **קציצה**[כ]. וכיון דהך קציצה היא מועלת לטהרו ומעלת טומאה עולמית דמסתברא לגנאי כמאן דליתיה דמי יימר דאי הוה ליה מיתסי[נד]: **יטהר תנן.** דמשמע מיד כשיוולד בו נגע אחר יטהר מן הראשונה: **או ויטהר תנן.** דמשמע כשיוולד בו[נה] נגע אחר ויטהר ממנו מן התמרון אז יטהר מן הראשון. הא ג"י יטהר תנן הא טומאה זו טהרה עולמית[נו] דקנסינן ליה לעולם[נז]: **בממונו אתי ליה למיעבד.** ממה נפשך דסבר לטהויי בו מום ואם יתירוהו לי בכך הרי נסכרתי ואם לאו מה אספסדתי אם אממין[נח] [1]למום אחר בלא"ה נמי הייתי ממתין עד שיפול מום הלכך קנסינן ליה [נט] **לחי יפול בו מום אחר כי היכי דלא ליתי וליעביד: בגופו מי איכא למימר.** דמנחי' לספיקא וליקו אי לא קנסינן ליה לעולם הא ודאי לא עביד [ס] דמייתי שמא נגע אחר לא יוולד לו לעולם ולא [סא] לטהר לעולם ולחפי' אם יוולד מה יהני [סב] לו בקציצה הרי הוא נגוע כשמלה מוטב לו להניח את זה שמא [סג] ירפא: **בהאי מומא.** לא מיתסי ליה עד שיוולד לו אחר: **בהאי** [סד] **קציצה**[כ]. וכיון דהך קציצה היא מועלת לטהרו ומעלת טומאה עולמית דמסתברא לגנאי כמאן דליתיה דמי יימר דאי הוה ליה מיתסי[סה]: **יטהר תנן.** דמשמע מיד כשיוולד בו נגע אחר יטהר מן הראשונה: **או ויטהר תנן.** דמשמע כשיוולד בו[סו] נגע אחר ויטהר ממנו מן התמרון אז יטהר מן הראשון. הא ג"י יטהר תנן הא טומאה זו טהרה עולמית[סז] דקנסינן ליה לעולם[סח]: **בממונו אתי ליה למיעבד.** ממה נפשך דסבר לטהויי בו מום ואם יתירוהו לי בכך הרי נסכרתי ואם לאו מה אספסדתי אם אממין[סט] [1]למום אחר בלא"ה נמי הייתי ממתין עד שיפול מום הלכך קנסינן ליה [ע] **לחי יפול בו מום אחר כי היכי דלא ליתי וליעביד: בגופו מי איכא למימר.** דמנחי' לספיקא וליקו אי לא קנסינן ליה לעולם הא ודאי לא עביד [עא] דמייתי שמא נגע אחר לא יוולד לו לעולם ולא [עב] לטהר לעולם ולחפי' אם יוולד מה יהני [עג] לו בקציצה הרי הוא נגוע כשמלה מוטב לו להניח את זה שמא [עד] ירפא: **בהאי מומא.** לא מיתסי ליה עד שיוולד לו אחר: **בהאי** [עה] **קציצה**[כ]. וכיון דהך קציצה היא מועלת לטהרו ומעלת טומאה עולמית דמסתברא לגנאי כמאן דליתיה דמי יימר דאי הוה ליה מיתסי[עו]: **יטהר תנן.** דמשמע מיד כשיוולד בו נגע אחר יטהר מן הראשונה: **או ויטהר תנן.** דמשמע כשיוולד בו[עז] נגע אחר ויטהר ממנו מן התמרון אז יטהר מן הראשון. הא ג"י יטהר תנן הא טומאה זו טהרה עולמית[עח] דקנסינן ליה לעולם[עט]: **בממונו אתי ליה למיעבד.** ממה נפשך דסבר לטהויי בו מום ואם יתירוהו לי בכך הרי נסכרתי ואם לאו מה אספסדתי אם אממין[פ] [1]למום אחר בלא"ה נמי הייתי ממתין עד שיפול מום הלכך קנסינן ליה [פא] **לחי יפול בו מום אחר כי היכי דלא ליתי וליעביד: בגופו מי איכא למימר.** דמנחי' לספיקא וליקו אי לא קנסינן ליה לעולם הא ודאי לא עביד [פב] דמייתי שמא נגע אחר לא יוולד לו לעולם ולא [פג] לטהר לעולם ולחפי' אם יוולד מה יהני [פד] לו בקציצה הרי הוא נגוע כשמלה מוטב לו להניח את זה שמא [פה] ירפא: **בהאי מומא.** לא מיתסי ליה עד שיוולד לו אחר: **בהאי** [פו] **קציצה**[כ]. וכיון דהך קציצה היא מועלת לטהרו ומעלת טומאה עולמית דמסתברא לגנאי כמאן דליתיה דמי יימר דאי הוה ליה מיתסי[פז]: **יטהר תנן.** דמשמע מיד כשיוולד בו נגע אחר יטהר מן הראשונה: **או ויטהר תנן.** דמשמע כשיוולד בו[פח] נגע אחר ויטהר ממנו מן התמרון אז יטהר מן הראשון. הא ג"י יטהר תנן הא טומאה זו טהרה עולמית[פט] דקנסינן ליה לעולם[צ]: **בממונו אתי ליה למיעבד.** ממה נפשך דסבר לטהויי בו מום ואם יתירוהו לי בכך הרי נסכרתי ואם לאו מה אספסדתי אם אממין[צא] [1]למום אחר בלא"ה נמי הייתי ממתין עד שיפול מום הלכך קנסינן ליה [צב] **לחי יפול בו מום אחר כי היכי דלא ליתי וליעביד: בגופו מי איכא למימר.** דמנחי' לספיקא וליקו אי לא קנסינן ליה לעולם הא ודאי לא עביד [צג] דמייתי שמא נגע אחר לא יוולד לו לעולם ולא [צד] לטהר לעולם ולחפי' אם יוולד מה יהני [צה] לו בקציצה הרי הוא נגוע כשמלה מוטב לו להניח את זה שמא [צו] ירפא: **בהאי מומא.** לא מיתסי ליה עד שיוולד לו אחר: **בהאי** [צז] **קציצה**[כ]. וכיון דהך קציצה היא מועלת לטהרו ומעלת טומאה עולמית דמסתברא לגנאי כמאן דליתיה דמי יימר דאי הוה ליה מיתסי[צח]: **יטהר תנן.** דמשמע מיד כשיוולד בו נגע אחר יטהר מן הראשונה: **או ויטהר תנן.** דמשמע כשיוולד בו[צט] נגע אחר ויטהר ממנו מן התמרון אז יטהר מן הראשון. הא ג"י יטהר תנן הא טומאה זו טהרה עולמית[ק] דקנסינן ליה לעולם[קא]: **בממונו אתי ליה למיעבד.** ממה נפשך דסבר לטהויי בו מום ואם יתירוהו לי בכך הרי נסכרתי ואם לאו מה אספסדתי אם אממין[קב] [1]למום אחר בלא"ה נמי הייתי ממתין עד שיפול מום הלכך קנסינן ליה [קג] **לחי יפול בו מום אחר כי היכי דלא ליתי וליעביד: בגופו מי איכא למימר.** דמנחי' לספיקא וליקו אי לא קנסינן ליה לעולם הא ודאי לא עביד [קד] דמייתי שמא נגע אחר לא יוולד לו לעולם ולא [קה] לטהר לעולם ולחפי' אם יוולד מה יהני [קו] לו בקציצה הרי הוא נגוע כשמלה מוטב לו להניח את זה שמא [קז] ירפא: **בהאי מומא.** לא מיתסי ליה עד שיוולד לו אחר: **בהאי** [קח] **קציצה**[כ]. וכיון דהך קציצה היא מועלת לטהרו ומעלת טומאה עולמית דמסתברא לגנאי כמאן דליתיה דמי יימר דאי הוה ליה מיתסי[קט]: **יטהר תנן.** דמשמע מיד כשיוולד בו נגע אחר יטהר מן הראשונה: **או ויטהר תנן.** דמשמע כשיוולד בו[קי] נגע אחר ויטהר ממנו מן התמרון אז יטהר מן הראשון. הא ג"י יטהר תנן הא טומאה זו טהרה עולמית[קיא] דקנסינן ליה לעולם[קיב]: **בממונו אתי ליה למיעבד.** ממה נפשך דסבר לטהויי בו מום ואם יתירוהו לי בכך הרי נסכרתי ואם לאו מה אספסדתי אם אממין[קיג] [1]למום אחר בלא"ה נמי הייתי ממתין עד שיפול מום הלכך קנסינן ליה [קיד] **לחי יפול בו מום אחר כי היכי דלא ליתי וליעביד: בגופו מי איכא למימר.** דמנחי' לספיקא וליקו אי לא קנסינן ליה לעולם הא ודאי לא עביד [קטו] דמייתי שמא נגע אחר לא יוולד לו לעולם ולא [קטז] לטהר לעולם ולחפי' אם יוולד מה יהני [קיז] לו בקציצה הרי הוא נגוע כשמלה מוטב לו להניח את זה שמא [קיח] ירפא: **בהאי מומא.** לא מיתסי ליה עד שיוולד לו אחר: **בהאי** [קיט] **קציצה**[כ]. וכיון דהך קציצה היא מועלת לטהרו ומעלת טומאה עולמית דמסתברא לגנאי כמאן דליתיה דמי יימר דאי הוה ליה מיתסי[קכ]: **יטהר תנן.** דמשמע מיד כשיוולד בו נגע אחר יטהר מן הראשונה: **או ויטהר תנן.** דמשמע כשיוולד בו[קכא] נגע אחר ויטהר ממנו מן התמרון אז יטהר מן הראשון. הא ג"י יטהר תנן הא טומאה זו טהרה עולמית[קכב] דקנסינן ליה לעולם[קכג]: **בממונו אתי ליה למיעבד.** ממה נפשך דסבר לטהויי בו מום ואם יתירוהו לי בכך הרי נסכרתי ואם לאו מה אספסדתי אם אממין[קכד] [1]למום אחר בלא"ה נמי הייתי ממתין עד שיפול מום הלכך קנסינן ליה [קכה] **לחי יפול בו מום אחר כי היכי דלא ליתי וליעביד: בגופו מי איכא למימר.** דמנחי' לספיקא וליקו אי לא קנסינן ליה לעולם הא ודאי לא עביד [קכו] דמייתי שמא נגע אחר לא יוולד לו לעולם ולא [קכז] לטהר לעולם ולחפי' אם יוולד מה יהני [קכח] לו בקציצה הרי הוא נגוע כשמלה מוטב לו להניח את זה שמא [קכט] ירפא: **בהאי מומא.** לא מיתסי ליה עד שיוולד לו אחר: **בהאי** [קל] **קציצה**[כ]. וכיון דהך קציצה היא מועלת לטהרו ומעלת טומאה עולמית דמסתברא לגנאי כמאן דליתיה דמי יימר דאי הוה ליה מיתסי[קלא]: **יטהר תנן.** דמשמע מיד כשיוולד בו נגע אחר יטהר מן הראשונה: **או ויטהר תנן.** דמשמע כשיוולד בו[קלב] נגע אחר ויטהר ממנו מן התמרון אז יטהר מן הראשון. הא ג"י יטהר תנן הא טומאה זו טהרה עולמית[קלג] דקנסינן ליה לעולם[קלד]: **בממונו אתי ליה למיעבד.** ממה נפשך דסבר לטהויי בו מום ואם יתירוהו לי בכך הרי נסכרתי ואם לאו מה אספסדתי אם אממין[קלה] [1]למום אחר בלא"ה נמי הייתי ממתין עד שיפול מום הלכך קנסינן ליה [קלו] **לחי יפול בו מום אחר כי היכי דלא ליתי וליעביד: בגופו מי איכא למימר.** דמנחי' לספיקא וליקו אי לא קנסינן ליה לעולם הא ודאי לא עביד [קלז] דמייתי שמא נגע אחר לא יוולד לו לעולם ולא [קלח] לטהר לעולם ולחפי' אם יוולד מה יהני [קלט] לו בקציצה הרי הוא נגוע כשמלה מוטב לו להניח את זה שמא [קמ] ירפא: **בהאי מומא.** לא מיתסי ליה עד שיוולד לו אחר: **בהאי** [קמא] **קציצה**[כ]. וכיון דהך קציצה היא מועלת לטהרו ומעלת טומאה עולמית דמסתברא לגנאי כמאן דליתיה דמי יימר דאי הוה ליה מיתסי[קמב]: **יטהר תנן.** דמשמע מיד כשיוולד בו נגע אחר יטהר מן הראשונה: **או ויטהר תנן.** דמשמע כשיוולד בו[קמג] נגע אחר ויטהר ממנו מן התמרון אז יטהר מן הראשון. הא ג"י יטהר תנן הא טומאה זו טהרה עולמית[קמד] דקנסינן ליה לעולם[קמה]: **בממונו אתי ליה למיעבד.** ממה נפשך דסבר לטהויי בו מום ואם יתירוהו לי בכך הרי נסכרתי ואם לאו מה אספסדתי אם אממין[קמו] [1]למום אחר בלא"ה נמי הייתי ממתין עד שיפול מום הלכך קנסינן ליה [קמז] **לחי יפול בו מום אחר כי היכי דלא ליתי וליעביד: בגופו מי איכא למימר.** דמנחי' לספיקא וליקו אי לא קנסינן ליה לעולם הא ודאי לא עביד [קמח] דמייתי שמא נגע אחר לא יוולד לו לעולם ולא [קמט] לטהר לעולם ולחפי' אם יוולד מה יהני [קנ] לו בקציצה הרי הוא נגוע כשמלה מוטב לו להניח את זה שמא [קנא] ירפא: **בהאי מומא.** לא מיתסי ליה עד שיוולד לו אחר: **בהאי** [קנב] **קציצה**[כ]. וכיון דהך קציצה היא מועלת לטהרו ומעלת טומאה עולמית דמסתברא לגנאי כמאן דליתיה דמי יימר דאי הוה ליה מיתסי[קנג]: **יטהר תנן.** דמשמע מיד כשיוולד בו נגע אחר יטהר מן הראשונה: **או ויטהר תנן.** דמשמע כשיוולד בו[קנד] נגע אחר ויטהר ממנו מן התמרון אז יטהר מן הראשון. הא ג"י יטהר תנן הא טומאה זו טהרה עולמית[קנה] דקנסינן ליה לעולם[קנו]: **בממונו אתי ליה למיעבד.** ממה נפשך דסבר לטהויי בו מום ואם יתירוהו לי בכך הרי נסכרתי ואם לאו מה אספסדתי אם אממין[קנז] [1]למום אחר בלא"ה נמי הייתי ממתין עד שיפול מום הלכך קנסינן ליה [קנח] **לחי יפול בו מום אחר כי היכי דלא ליתי וליעביד: בגופו מי איכא למימר.** דמנחי' לספיקא וליקו אי לא קנסינן ליה לעולם הא ודאי לא עביד [קנט] דמייתי שמא נגע אחר לא יוולד לו לעולם ולא [קס] לטהר לעולם ולחפי' אם יוולד מה יהני [קסא] לו בקציצה הרי הוא נגוע כשמלה מוטב לו להניח את זה שמא [קסב] ירפא: **בהאי מומא.** לא מיתסי ליה עד שיוולד לו אחר: **בהאי** [קסג] **קציצה**[כ]. וכיון דהך קציצה היא מועלת לטהרו ומעלת טומאה עולמית דמסתברא לגנאי כמאן דליתיה דמי יימר דאי הוה ליה מיתסי[קסד]: **יטהר תנן.** דמשמע מיד כשיוולד בו נגע אחר יטהר מן הראשונה: **או ויטהר תנן.** דמשמע כשיוולד בו[קסה] נגע אחר ויטהר ממנו מן התמרון אז יטהר מן הראשון. הא ג"י יטהר תנן הא טומאה זו טהרה עולמית[קסו] דקנסינן ליה לעולם[קסז]: **בממונו אתי ליה למיעבד.** ממה נפשך דסבר לטהויי בו מום ואם יתירוהו לי בכך הרי נסכרתי ואם לאו מה אספסדתי אם אממין[קסח] [1]למום אחר בלא"ה נמי הייתי ממתין עד שיפול מום הלכך קנסינן ליה [קסט] **לחי יפול בו מום אחר כי היכי דלא ליתי וליעביד: בגופו מי איכא למימר.** דמנחי' לספיקא וליקו אי לא קנסינן ליה לעולם הא ודאי לא עביד [קע] דמייתי שמא נגע אחר לא יוולד לו לעולם ולא [קעא] לטהר לעולם ולחפי' אם יוולד מה יהני [קעב] לו בקציצה הרי הוא נגוע כשמלה מוטב לו להניח את זה שמא [קעג] ירפא: **בהאי מומא.** לא מיתסי ליה עד שיוולד לו אחר: **בהאי** [קעד] **קציצה**[כ]. וכיון דהך קציצה היא מועלת לטהרו ומעלת טומאה עולמית דמסתברא לגנאי כמאן דליתיה דמי יימר דאי הוה ליה מיתסי[קעה]: **יטהר תנן.** דמשמע מיד כשיוולד בו נגע אחר יטהר מן הראשונה: **או ויטהר תנן.** דמשמע כשיוולד בו[קעו] נגע אחר ויטהר ממנו מן התמרון אז יטהר מן הראשון. הא ג"י יטהר תנן הא טומאה זו טהרה עולמית[קעז] דקנסינן ליה לעולם[קעח]: **בממונו אתי ליה למיעבד.** ממה נפשך דסבר לטהויי בו מום ואם יתירוהו לי בכך הרי נסכרתי ואם לאו מה אספסדתי אם אממין[קעט] [1]למום אחר בלא"ה נמי הייתי ממתין עד שיפול מום הלכך קנסינן ליה [קפ] **לחי יפול בו מום אחר כי היכי דלא ליתי וליעביד: בגופו מי איכא למימר.** דמנחי' לספיקא וליקו אי לא קנסינן ליה לעולם הא ודאי לא עביד [קפא] דמייתי שמא נגע אחר לא יוולד לו לעולם ולא [קפב] לטהר לעולם ולחפי' אם יוולד מה יהני [קפג] לו בקציצה הרי הוא נגוע כשמלה מוטב לו להניח את זה שמא [קפד] ירפא: **בהאי מומא.** לא מיתסי ליה עד שיוולד לו אחר: **בהאי** [קפה] **קציצה**[כ]. וכיון דהך קציצה היא מועלת לטהרו ומעלת טומאה עולמית דמסתברא לגנאי כמאן דליתיה דמי יימר דאי הוה ליה מיתסי[קפו]: **יטהר תנן.** דמשמע מיד כשיוולד בו נגע אחר יטהר מן הראשונה: **או ויטהר תנן.** דמשמע כשיוולד בו[קפז] נגע אחר ויטהר ממנו מן התמרון אז יטהר מן הראשון. הא ג"י יטהר תנן הא טומאה זו טהרה עולמית[קפח] דקנסינן ליה לעולם[קפט]: **בממונו אתי ליה למיעבד.** ממה נפשך דסבר לטהויי בו מום ואם יתירוהו לי בכך הרי נסכרתי ואם לאו מה אספסדתי אם אממין[קצ] [1]למום אחר בלא"ה נמי הייתי ממתין עד שיפול מום הלכך קנסינן ליה [קצא] **לחי יפול בו מום אחר כי היכי דלא ליתי וליעביד: בגופו מי איכא למימר.** דמנחי' לספיקא וליקו אי לא קנסינן ליה לעולם הא ודאי לא עביד [קצב] דמייתי שמא נגע אחר לא יוולד לו לעולם ולא [קצג] לטהר לעולם ולחפי' אם יוולד מה יהני [קצד] לו בקציצה הרי הוא נגוע כשמלה מוטב לו להניח את זה שמא [קצה] ירפא: **בהאי מומא.** לא מיתסי ליה עד שיוולד לו אחר: **בהאי** [קצו] **קציצה**[כ]. וכיון דהך קציצה היא מועלת לטהרו ומעלת טומאה עולמית דמסתברא לגנאי כמאן דליתיה דמי יימר דאי הוה ליה מיתסי[קצז]: **יטהר תנן.** דמשמע מיד כשיוולד בו נגע אחר יטהר מן הראשונה: **או ויטהר תנן.** דמשמע כשיוולד בו[קצח] נגע אחר ויטהר ממנו מן התמרון אז יטהר מן הראשון. הא ג"י יטהר תנן הא טומאה זו טהרה עולמית[קצט] דקנסינן ליה לעולם[ר]: **בממונו אתי ליה למיעבד.** ממה נפשך דסבר לטהויי בו מום ואם יתירוהו לי בכך הרי נסכרתי ואם לאו מה אספסדתי אם אממין[רא] [1]למום אחר בלא"ה נמי הייתי ממתין עד שיפול מום הלכך קנסינן ליה [רב] **לחי יפול בו מום אחר כי היכי דלא ליתי וליעביד: בגופו מי איכא למימר.** דמנחי' לספיקא וליקו אי לא קנסינן ליה לעולם הא ודאי לא עביד [רג] דמייתי שמא נגע אחר לא יוולד לו לעולם ולא [רד] לטהר לעולם ולחפי' אם יוולד מה יהני [רה] לו בקציצה הרי הוא נגוע כשמלה מוטב לו להניח את זה שמא [רו] ירפא: **בהאי מומא.** לא מיתסי ליה עד שיוולד לו אחר: **בהאי** [רז] **קציצה**[כ]. וכיון דהך קציצה היא מועלת לטהרו ומעלת טומאה עולמית דמסתברא לגנאי כמאן דליתיה דמי יימר דאי הוה ליה מיתסי[רח]: **יטהר תנן.** דמשמע מיד כשיוולד בו נגע אחר יטהר מן הראשונה: **או ויטהר תנן.** דמשמע כשיוולד בו[רט] נגע אחר ויטהר ממנו מן התמרון אז יטהר מן הראשון. הא ג"י יטהר תנן הא טומאה זו טהרה עולמית[ר] דקנסינן ליה לעולם[רא]: **בממונו אתי ליה למיעבד.** ממה נפשך דסבר לטהויי בו מום ואם יתירוהו לי בכך הרי נסכרתי ואם לאו מה אספסדתי אם אממין[רב] [1]למום אחר בלא"ה נמי הייתי ממתין עד שיפול מום הלכך קנסינן ליה [רג] **לחי יפול בו מום אחר כי היכי דלא ליתי וליעביד: בגופו מי איכא למימר.** דמנחי' לספיקא וליקו אי לא קנסינן ליה לעולם הא ודאי לא עביד [רד] דמייתי שמא נגע אחר לא יוולד לו לעולם ולא [רה] לטהר לעולם ולחפי' אם יוולד מה יהני [רו] לו בקציצה הרי הוא נגוע כשמלה מוטב לו להניח את זה שמא [רז] ירפא: **בהאי מומא.** לא מיתסי ליה עד שיוולד לו אחר: **בהאי** [רח] **קציצה**[כ]. וכיון דהך קציצה היא מועלת לטהרו ומעלת טומאה עולמית דמסתברא לגנאי כמאן דליתיה דמי יימר דאי הוה ליה מיתסי[רט]: **יטהר תנן.** דמשמע מיד כשיוולד בו נגע אחר יטהר מן הראשונה: **או ויטהר תנן.** דמשמע כשיוולד בו[ר] נגע אחר ויטהר ממנו מן התמרון אז יטהר מן הראשון. הא ג"י יטהר תנן הא טומאה זו טהרה עולמית[רא] דקנסינן ליה לעולם[רב]: **בממונו אתי ליה למיעבד.** ממה נפשך דסבר לטהויי בו מום ואם יתירוהו לי בכך הרי נסכרתי ואם לאו מה אספסדתי אם אממין[רג] [1]למום אחר בלא"ה נמי הייתי ממתין עד שיפול מום הלכך קנסינן ליה [רד] **לחי יפול בו מום אחר כי היכי דלא ליתי וליעביד: בגופו מי איכא למימר.** דמנחי' לספיקא וליקו אי לא קנסינן ליה לעולם הא ודאי לא עביד [רה] דמייתי שמא נגע אחר לא יוולד לו לעולם ולא [רו] לטהר לעולם ולחפי' אם יוולד מה יהני [רז] לו בקציצה הרי הוא נגוע כשמלה מוטב לו להניח את זה שמא [רח] ירפא: **בהאי מומא.** לא מיתסי ליה עד שיוולד לו אחר: **בהאי** [רט] **קציצה**[כ]. וכיון דהך קציצה היא מועלת לטהרו ומעלת טומאה עולמית דמסתברא לגנאי כמאן דליתיה דמי יימר דאי הוה ליה מיתסי[ר]: **יטהר תנן.** דמשמע מיד כשיוולד בו נגע אחר יטהר מן הראשונה: **או ויטהר תנן.** דמשמע כשיוולד בו[רא] נגע אחר ויטהר ממנו מן התמרון אז יטהר מן הראשון. הא ג"י יטהר תנן הא טומאה זו טהרה עולמית[רב] דקנסינן ליה לעולם[רג]: **בממונו אתי ליה למיעבד.** ממה נפשך דסבר לטהויי בו מום ואם יתירוהו לי בכך הרי נסכרתי ואם לאו מה אספסדתי אם אממין[רד] [1]למום אחר בלא"ה נמי הייתי ממתין עד שיפול מום הלכך קנסינן ליה [רה] **לחי יפול בו מום אחר כי היכי דלא ליתי וליעביד: בגופו מי איכא למימר.** דמנחי' לספיקא וליקו אי לא קנסינן ליה לעולם הא ודאי לא עביד [רו] דמייתי שמא נגע אחר לא יוולד לו